

C/2024/6103

21.10.2024

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2024 r. – Batchelor / Komisja Europejska

(Sprawa T-433/24)

(C/2024/6103)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Edward William Batchelor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: L. Osepciu, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2024) 3818 wersja ostateczna z dnia 2 czerwca 2024 r. oddalającej wniosek potwierdzający o udzielenie dostępu do dokumentów na podstawie art. 4 przepisów wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ w sprawie EASE 2023/6991;
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w odniesieniu do wyjątku dotyczącego ochrony celów dochodzenia. Komisja miała popełnić błąd stwierdzając, że wskazanie jako strażnika dostępu w oparciu o domniemanie z art. 3 ust. 2 aktu o rynkach cyfrowych ⁽²⁾ stanowi „dochodzenie” i że w związku z tym błędnie zastosowała ona kryterium prawne umożliwiające zastosowanie tego wyjątku. Komisja miała błędnie stwierdzić, że do wskazania na podstawie art. 3 aktu o rynkach cyfrowych ma zastosowanie ogólne domniemanie nieujawniania.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w odniesieniu do wyjątku odnoszącego się do ochrony postępowań sądowych. W decyzji tej nie wskazała ona i) jakiegokolwiek związku między dokumentami, o dostęp do których wnioskuje skarżąca, a stanowiskiem prawnym przyjętym przez tę instytucję w ramach sporu; czy też (ii) jakiegokolwiek konkretnego i specyficznego naruszenia zasady ochrony integralności postępowań sądowych.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 w zakresie, w jakim stwierdziła ona w niej brak nadrzędnego interesu publicznego uzasadniającego ujawnienie. Zdaniem skarżącej istnieje nadrzędny interes publiczny związany z przejrzystością i rozliczalnością prowadzonej przez Komisję polityki oraz podejmowaniem decyzji w nawiązaniu do aktu o rynkach cyfrowych.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia 1049/2001 w zakresie, w jakim nie zbadała w niej, czy można udzielić częściowego ujawnienia.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia przez Komisję ciążącego na niej obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. 2022, L 265, s. 1).